

12 krokov k dobrému roku

Časť 3 – Kroky 5 a 6

Krok číslo jedna podľa 12 krokov k úspešnému novému roku je *Bojme sa teda*. Krok číslo dva je *snažme sa horlivo*; tretím je *držme vyznanie* a posledným, na ktorý sme sa doteraz pozreli bolo *Pristupujme teda so smelou dôverou k trónu milosti*.

Krok číslo 5 – Nesme sa k dokonalosti

Teraz sa pozrieme na piate predsavzatie, ktoré nachádzame v šiestej kapitole listu Židom.

Židom 6:1 Preto zanechajúc počiatky učenia o Kristu nesme sa k dokonalosti a nekladme zase základu pokánia z mŕtvych skutkov a viery na Boha

Tou výzvou je – nesme sa k dokonalosti. Je nesmierne dôležité, aby sme si uvedomovali, že toto musíme robiť; nemáme na výber. Mnohí veriaci majú dojem, že v kresťanskom živote sa môžeme dostať na určité miesto, kde si poviem – tak, došiel som až sem, to je ono; tu sa usadím. Ale to sa nikdy nedá povedať. byť v duchovnom živote statický je takmer nemožné. Jeden veľmi trefný verš nachádzame v Prísloviach 4:18, kde čítame:

Ale chodník spravodlivých je ako jasné svetlo rána, ktoré svieti viac a viac, dokiaľ nestojí deň na výši.

Tá fráza *chodník spravodlivých* je úplne všeobecná. Nehovorí o konkrétnom veriacom, ani o skupine veriacich. Hovorí o každom spravodlivom človeku. Všimnite si, ponajprv, že spravodlivosť je cestou, chodníkom. Chodník je niečo, po čom kráčame. Chodník nie je určený na to, aby sme na ňom nehybne stáli, nie to na ňom ležali. Spravodlivosť ako cesta naznačuje pohyb. Hovorí o postupe, pokroku a vývoji.

Cesta svetla

Táto cesta je zároveň ako cesta úsvitu. Keď na začiatku spoznáваме Pána Ježiša v jeho slávnej plnosti ako Spasiteľa a Pána, je to ako keby slnko vyšlo z temnoty. Je to ako keby v našom srdci nastalo svitanie. Toto svitanie však nie je koncom Božích zámerov. Je len počiatkom. Táto cesta je ako jasné svetlo rána, ktoré svieti viac a jasnejšie až kým nenastane poludnie. Keď kráčame cestou spravodlivosti, svetlo nášho dňa by malo svietiť stále jasnejšie. Každým krokom a každým dňom má byť naše svetlo jasnejšie, ako pred tým. Až kým nestojí deň na výši, teda kým nenastane poludnie, v iných prekladoch napríklad plný deň, alebo pravý, či biely deň. Boh sa neuspokojí s tým, ak by sme zastali skôr ako nastane tá plnosť jasu poludňajšieho slnka. Úsvit je naším počiatočným bodom, chodník je cestou pre pokrok a svetlo svieti jasnejšie a jasnejšie. Nie je tu povolená žiadna zastávka pred tým, ako dosiahneme poludnie. Túto chybu spravili židovskí veriaci. Kvôli tomu práve táto výzva je pre nich tak príznačná. Chybou, ktorú židovskí veriaci urobili, bolo, že dôverovali špeciálnym privilégiám do takej miery, že v nich úplne spočinuli. Úprimne povedané, zleniveli. Veci brali ako samozrejmosť. Toto je pre nich napísané v židom 5:11-14:

o ktorom by sme mali mnoho čo povedať, a to také, čo je ťažko vyložiť, pretože ste zleniveli ušami počuť. Lebo namiesto toho, čo by ste už boli mali byť učiteľmi na toľký čas, zase potrebujete, aby vás niekto učil prvkom počiatku výrokov Božích, a stali ste sa potrebnými mlieka a nie tvrdého, pevného pokrmu. Lebo každý, kto má účasť na mlieku, je neskúsený v slove spravodlivosti, lebo je nedospelý. Ale dokonalých pokrmom je tvrdý pokrm, tých, ktorí pre zvyklosť majú vycvičené zmyslové ústroje a tak spôsobilé posúdiť, čo je dobré a čo zlé!

To, čo sa tu hovorí a hovorí sa to úplne priamo, je – ste duchovné nemluvnatá. Ale v tomto štádiu vývoja kresťanského života nemáte žiaden nárok byť nemluvnatami. Toľko príležitostí ste dostali za toľké roky; teraz ste už mali byť dávno dospelí. Pisateľ nám rovnako ukazuje aj jediný spôsob, akým má človek

dospieť, keď hovorí, Ale dokonalých pokrmom je tvrdý pokrm, tých, ktorí pre zvyklosť majú vycvičené zmyslové ústroje a tak spôsobilé posúdiť, čo je dobré a čo zlé!

Napredovať k dospelosti po ceste spravodlivosti, na ktorej svetlo svieti jasnejšie deň čo deň, v praxi znamená neustále používanie, tréovanie samého seba. Nie je to niečo, čo môžeme zobrať ako dané a nestáva sa to samo od seba. Je potrebné, aby sme s tým pracovali. Jeden z predchádzajúcich krokov, ktorý sme spomínali, bolo *snažme sa horlivo*. Pre zvyklosť, návykom, ako hovoria slovenské preklady; teda neustálym používaním, ktoré vytvára návyk, sa horlivo snažíme samého seba vytréovať k tmu, aby sme rozpoznávali čo je dobré a čo zlé. Je smutné vidieť mnohých kresťanov, ktorí zjavne vôbec nedokážu rozpoznať to, čo je skutočne duchovné od toho, čo je prezentáciou tela, príťažlivou len pre dušu človeka. Toto druhé nemá skutočného trvania a často nie je v skutočnosti ukotvené v Písme. Avšak, zjavne, zástupy kresťanov dokážu byť uchvátené takouto duševnosťou. Prečo? Nenaučili sa rozlišovať medzi dobrým a zlým. Jediným liekom je tréovať sa neustálym používaním, praktizovaním toho, čo vieme. Jedinou alternatívou k takémuto tréningu je zastavený duchovný vývoj – zaseknutie sa v stave nemlúvňaťa vtedy, keď by sme už mali byť dospelí.

Božie zaopatrenie

Čo nám Boh dal k dispozícii, aby sme mohli duchovne dospievať? Boh nám zaopatril niečo veľmi špeciálne, o čom potrebujeme vedieť. Nachádza sa to v liste Efezským 4:

A on dal jedným za apoštolov, jedným za prorokov, jedným za evanjelistov, jedným za pastierov a za učiteľov na zdokonaľovanie svätých ku dielu služby, na budovanie tela Kristovho, až by sme všetci dospeli v jednotu viery a plného poznania Syna Božieho, v dokonalého muža, k miere dospelosti plnosti Kristovej. Ef 4:11-13

Spomína sa tu päť hlavných služobností: apoštol, prorok, evanjelista, pastier a učiteľ. Verše nasledujúce potom odhaľujú dva účely týchto služobností. Prvým je, aby bol Boží ľud pripravený pre dielo služby. Boží ľud nedokáže automaticky vykonávať dielo, ktoré sa od neho očakáva. Musí byť pripravený; potrebujú tréning. Týchto päť služobností je tu na to. Druhým účelom je – aby bolo Telo Kristovo budované. Týchto päť hlavných služobností je daných do tela Kristovho, aby sme dospeli do jednoty viery a do plnosti dospelosti. Ježiš Kristus, ako hlava Cirkvi, nám dal týchto päť služobností, aby sme mohli dosiahnuť dospelosť. Úprimne povedané, verím, že Boží ľud nikdy nedospeje do zrelosti bez tohto zaopatrenia.

On spája a zväzuje celé telo všetkými spojivami spoločnej služby a dáva každej časti pôsobiť primerane, aby telo rástlo a budovalo sa v láske. V.16

Konečným cieľom nie je mať množstvo oddelených, izolovaných jednotlivcov, kde každý robí to svoje. Cieľom je jedno telo, dovedna spojené spojivami podávania výživy, silnými putami telo, ktoré sa buduje a rastie. Je podstatné, aby každá časť tela robila svoju časť práce. To je Boží program pre to, ako dorásť do dospelosti. Máme tu dve hlavné požiadavky. Prvá, potrebujeme sa poddať tréningu Bohom daných služobností, ktoré Pavol vymenoval – apoštoli, proroci, evanjelisti, pastieri, učelia. Bez poddania sa, prijatia tréningu, dozoru a vyučovania neverím, že akýkoľvek kresťan môže niekedy dosiahnuť dospelosť. Ježiš Kristus nikdy nedal ľuďom niečo, čo by nebolo dôležité. Verím, že toto zaopatrenie je nevyhnutne dôležité. Druhou požiadavkou je, aby sme boli súčasťou rastúceho Tela, nielen izolovanými jednotlivcami. V tejto istej pasáži Pavol spomína len jedinú možnú alternatívu – a tá je smutná. Ak nasledujeme Boží plán pre dospievanie, nemusíme sa báť tej alternatívy, spomínanej v Efežanom 4:14:

...aby sme neboli viac nedospelými, ktorých každý vietor učenia sem a tam hádže a zmieta podľa ľudskej úskočnosti a chytráctva, aby úkladmi boli uvedení do bludu

Pokiaľ sa nepoddáme pod zaopatrenie týchto služobností, odmietneme byť súčasťou tela a prijať tréning predpísaný Písmom, alternatívou bude, že zostaneme nemlúvňatami. Budeme zmiatani vlnami a sem a ta nosení každým vetrom učenia. Poznám mnohých takých veriacich. Každý rok majú novú módu, novú doktrínu a často nového učiteľa. sem a ta nosení... *závratníctvom ľudí, schytralosťou mámiť do bludu.*

Poddajme sa disciplinovanému tréningu od týchto Bohom daných služobností. Musíme byť súčasťou tela. To je jediná cesta k dospelosti.

Krok číslo 6 – Pristúpme bližšie

Šieste predsavzatie nachádzame v liste Židom, desiatej kapitole. Aby sme pochopili kontext, pozrieme sa na niekoľko veršov. Je zaujímavé, že takmer každé z týchto predsavzatí sa začína slovom *preto*. Naznačuje to teda logické rozvíjanie postupnosti, či myšlienky. Verím, že každý hlavný krok k praktickej aplikácii tejto postupnosti je vyjadrený v tejto šiestej z našich výziev.

Keď teda máme, bratia, smelosť do vchodu do svätyne v krvi Ježišovej - ktorý to vchod nám vysvätil ako cestu novú a živú cez oponu, to jest cez svoje telo - a veľkého kňaza nad domom Božím, pristupujme s pravdivým srdcom v plnej istote viery majúc pokropené srdcia a tak očistené od zlého svedomia Židom 10:19-22

Porovnajme si to so štvrtým predsavzatím - *Pristupujme teda so smelou dôverou k trónu milosti*. Porozumieť nám tu pomôže kontext. Priamo vychádzame z predpokladu vyjadreného vo verši 19 - *Keď teda máme, bratia, smelosť do vchodu do svätyne v krvi Ježišovej – a potom hovorí – pristúpme bližšie k Bohu*. Jasne mi to hovorí, že približovanie sa k Bohu je to isté ako vstupovanie do Svätyne svätých. Porovnajme si teda tieto dva výroky. *Pristupujme so smelou dôverou k trónu* znamená, že sme pozvaní prísť si po pomoc, ktorú potrebujeme – milosrdenstvo a milosť. Ale *Pristúpme bližšie k najsvätejšiemu miestu* znamená prísť bližšie k Bohu samému. Verím, že sa tu dostávame oveľa ďalej. Sme vyzývaní nielen prísť k trónu po pomoc, ale sme pozvaní prijať naše miesto s Kristom na tróne. Toto znamená vstúpiť do Najsvätejšieho miesta.

Svätostánok

Nemáme tu priestor podrobne opisovať Svätostánok, ale boli tam tri hlavné oblasti – Vonkajšie nádvorie, za prvým závesom stánku bola Svätyňa a nakoniec za druhou oponou bolo Najsvätejšie miesto. Jedinou vecou, ktorá podľa Božieho plánu bola vo Svätyni svätých, bola Archa zmluvy, čo bola akáciová truhla pokrytá zlatom. Zakrytá bola Zlútovnícou, vrchnákom, ktorý bol miestom zmierenia. Vo vnútri Archy boli dve dosky s Desiatimi prikázaniaми, ale boli zakryté Zlútovnícou. To naznačuje, že skrze Kristovo dielo zmierenia pre nás, bol Zákon zakrytý milosrdenstvom. Na koncoch Zlútovnice boli dvaja cherubovia, čelom k sebe. Dívali sa smerom k stredu Zlútovnice, krídla mali rozťahnuté nad sebou a ich koncami sa vzájomne dotýkali. Zlútovnica bola Božím trónom. Boh sedí na tróne milosrdenstva. Jeho milosrdenstvo prikrýva Zákon. Dvaja cherubíni obrátení tvárou k sebe a s krídlami, ktoré sa navzájom dotýkajú, sú obrazom miesta spoločenstva. Takže Zlútovnica je miestom milosrdenstva, miestom spoločenstva – ale je rovnako aj trónom, sídlom Boha ako Kráľa. Tento kus zariadenia ničím nezobrazoval Boha samého, veď to, samozrejme, zakazoval Izraelitom Zákon. Ale Boh do Svätyne Svätých prichádzal a sadal si na ten trón. Prichádzal v podobe *šekina* slávy – viditeľnej, citeľnej prítomnosti Všemohúceho Boha. Bez tej slávy bola Svätyňa svätých úplne v tme. Nebolo tam žiadne umelé, ani prirodzené osvetlenie. Ale keď prišla *šekina*, slávna prítomnosť; Boh vstúpil dnu, vtedy si Boh sadal na svoj trón. Tá šiesta výzva nás pozýva do Najsvätejšieho miesta. Sme volaní priblížiť sa k Bohu. Vlastne sme pozvaní prijať naše miesto s Kristom na tróne. A táto pasáž v Židoch 10 nám rovnako hovorí, že máme prichádzať *novou cestou živou*.

Čo je tou novou a živou cestou? Je to Ježiš. Pristupovať máme presne tak, ako to spravil On.

Štyri požiadavky

Keď hovorí o našom vstupovaní do Najsvätejšieho miesta, približovaní sa k Zlútovníci a trónu, pisateľ listu Židom spomína štyri požiadavky.

1. **Úprimné srdce.** K Bohu sa blížíme srdcom, nie hlavou. Boh nie je odpoveďou na intelektuálnu hádanku, ale vychádza v ústrety roztúženému srdcu. Musí to byť úprimné srdce, bez pretvárok a pokrytectva. Musíme sa pred Bohom obnažiť takí akí sme a nesnažiť sa čokoľvek zakryť, alebo sa javiť iní ako naozaj sme. Musíme byť pred Bohom otvorení a úprimní.
2. **Plná istota viery.** V nasledujúcej kapitole čítame: *A bez viery nie je možné ľúbiť sa Bohu. Lebo ten, kto prichádza k Bohu, musí veriť, že je, a že tým, ktorí ho snažne hľadajú, je odplatiteľom.* Heb 11:6 Takže vidíme, že musíme prichádzať s vierou v Božiu vernosť; inými slovami, nie v naše vlastné schopnosti, či spravodlivosť, ale s úplnou vierou v Božiu vernosť.
3. **Srdcia majú pokropené a tak očistené od zlého svedomia.** Zlé svedomie pochádza zo zlých a hriešnych skutkov, ktoré sme spáchali v minulosti. Skrže Ježišovu krv, však môžeme dostať uistenie, že všetky tie zlé skutky z minulosti sú odpustené a naše srdcia sú čisté od hriechu. Môžeme mať srdcia pokropené od zlého svedomia skrže krv Ježiša Krista.
4. **Telo umyté čistou vodou.** Vo svojom prvom liste Ján hovorí, že Ježiš prišiel skrže vodu a krv (1 Jána 5:6). v týchto dvoch podmienkach vidíme obidva elementy – krv, ktorá pokropí a očistí od zlého svedomia a vody, ktorá umýva naše telá. Verím, že voda tu predstavuje vodný krst. Kdekoľvek je to v Novej zmluve vysvetľované, je kresťanský krst opisovaný ako účasť na smrti, pochovaní a vzkriesení Ježiša Krista. Takže tou *novou cestou živou* je Ježiš. Ide tu o to, aby som sa ja zúčastnil jeho smrti, pochovania i vzkriesenia. Máme sa stotožniť so všetkým, čím Ježiš prešiel, keď zomieral za naše hriechy.

Ale Boh súc bohatý v milosrdenstve pre mnohú svoju lásku, ktorou nás zamiloval, aj keď sme boli mŕtvi v previneniach, spolu nás oživil s Kristom - milosťou ste spasení - a spolu vzkriesil a spolu posadil v ponebeských oblastiach v Kristu Ježišovi, Efezským 2:4

Stotožnenie sa s Ježišom

Všimnite si tri stupne stotožnenia sa s Ježišom. Ponajprv nás *oživil*. Potom nás *vzkriesil* a nakoniec spolu s Ním *posadil*. Kde sedí Ježiš? Na tróne. Čo teda znamená sedieť s Ním? Znamená to byť posadený na trón, zdieľať ho s Ním.

Keď vidíme toto stotožnenie s Ježišom, sme pozvaní nasledovať Ho až do konca. On je začiatkom i koncom tej *novej a živej cesty*. Môžeme s Ním byť oživení a môžeme s Ním byť vzkriesení. Ale tam nemusíme skončiť. Môžeme sa spolu s Ním posadiť na trón.

V tom vzore, ktorý nám dáva Svätostánok, prvá opona predstavuje to, do čoho vstupujeme, keď berieme podiel na Ježišovom vzkriesení. Ale tá druhá opona, ktorá vedie do Svätyne Svätých, predstavuje to, do čoho vstupujeme, keď beriem podiel na Ježišovom vzatí do neba. Ježiš nebol iba vzkriesený, ale následne bol vzatý do Neba, na trón. A tam nás chce Boh mať. Boh nechce, aby sme zastali skôr na tejto novej a živej ceste, kým sa nedostaneme k trónu, kým ho nebudeme zdieľať s Ježišom, posadení súc s Ním v ponebeských oblastiach. To je naša cieľová stanica.

Dajme si tento rok toto predsavzatie – že sa nezastavíme skôr, kým sa nedostaneme na to miesto, kde nás Boh chce mať.